

SON DERS

Hafızamı yokluyorum, yüzümde tatlı bir tebessüm oluşuyor. Yüreğimi saran sıcak bir sevgi, gözümün önünde hatıralar, aklımda öğrendiklerim; öğretmenimi hakkıyla anlatabilmenin ümidiyle yazmaya başlıyorum.

Ben öğretmen kelimesiyle tanıştığımda altı yaşındaydım. Okulun ilk günüydü. Canım öğretmenimin sıcak gülüşü, tatlı sözleri, sabrı ve merhameti içimdeki bütün korkuları alıp götürmüştü. Artık öğretmen, benim için “anne” demektir.

Benim öğretmenim bize en kıymetli hazineymişiz gibi davranırdı. Korup kollar açlığımızı ve uykusuzluğumuzu hemen anlardı. Ben öğretmenimi bir gün bile asık suratlı görmedim. Sanki hiçbir sıkıntısı yokmuş gibi gelirdi derse. Oysa hasta olduğunu hepimiz bilirdik. Onun sabrı, dikkati ve özverisi sayesinde hiçbirimiz solup gitmedik. Canım öğretmenim, sınıftaki herkesi çok iyi tanırdı. Bazen anne ve babalarımızdan önce bizdeki değişikliği ilk o, fark ederdi. Harfleri ters yazan Merve’yi işitme sorunu olan Hasan’ı ve yazmayı çok seven beni fark ettiği gibi. Bana her zaman küçük yazar, diye seslenirdi.

Vatanı öğretirdi bize, bayrağı, cumhuriyeti ve gerekirse vatan için ölmeyi. Tıpkı 15 Temmuz’da şehit olan Yusuf Elitaş öğretmenimizin son dersinde öğrettiği gibi. Yusuf öğretmen o gece derse hazırlanır gibi hazırlandı. Ama bu sefer kitaplarını değil, abdestini, bayrağını ve vatan sevdasını aldı yanına. Sela sesiyle başladı derse. Ve son dersini tüm dünyaya anlattı.

Benim öğretmenim de Yusuf öğretmenimiz gibi tam bir vatan sevdalısıydı. Seyit onbaşıyı, Nene Hatun’u bir başka anlatırdı bize. Tarihi yeniden canlandırırdu. Sınıfta bazen bir tiyatrocuya, bazen bir şair, bazen de dört işlemi hiç usanmadan anlatan bir sabır taşı olurdu. Sabır bütün öğretmenlerin olduğu gibi canım öğretmenimin de en güzel meziyetiydi.

Mustafa Kemal’i, Mehmet Akif’i, Fatih Sultan Mehmet ve nicelerini ben ilk ondan dinledim.

“Öğretmenler bir kandile benzer kendini tüketerek başkalarına ışık verir” diyor Mustafa Kemal’in öğretmeniymi, benim öğretmenim.

Hızlı’nın “Bana bir harf öğretenin kırk yıl kölesi olurum” diye kıymet verdiği idi.

Bence öğretmenlik saygıyı en çok hak eden meslektir. Öğretmen de soran, sorgulayan, okuyan, yazan nesiller yetiştiren; gerekirse vatanı için ölerdir.

Vatan için şehit olup tarih yazan öğretmenimizin, canım öğretmenimin ve tüm öğretmenlerin öğretmenler günü kutlu olsun.